

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Cb/180/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207610
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2515207610.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci žalobcu: Stavebné bytové družstvo Topoľčany, so sídlom Mojžírova 2, Topoľčany, IČO: 00 174 840, právne zastúpený: Kováčik Lešal s.r.o., so sídlom Nám. M. R. Štefánika 2156/21, Topoľčany, IČO: 45 290 601, proti žalovanému: QuatRose, s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 47 129 620, o zaplatenie 1 820,45 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručitou Okresnému súdu Piešťany dňa 07.12.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 820,45 eura s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že žalobca je bytové družstvo, ktoré ako správca vykonáva na základe Zmluvy o výkone správy č. 186/2007 zo dňa 12.11.2007 v znení Dodatku č. 1/2011 k Zmluve o výkone správy č. 186/2007 pre vlastníkov bytového domu P. komplexné zabezpečenie výkonu správy domu najmä prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí, služby a plnenia spojené s užívaním bytov v bytovom dome, vedenie účtu domu v banke a iné. Za tieto služby sa vlastníci bytového domu P. zaviazali pravidelne platiť pravidelné zálohové platby za plnenia poskytované s užívaním bytu; podieľať sa na úhrade nákladov spojených s údržbou a opravami spoločných častí a zariadení bytového domu; platiť správcovi cenu za výkon správy a za opakované plnenia nad rámec bežnej správy domu mesačne. Medzi vlastníka bytového domu P. patrí aj žalovaný. Za obdobie od 01.11.2014 do 30.09.2015 neuhradil žalobcovi cenu za poskytované služby a to celkovú sumu vo výške 1 719,98 eura. Práva a povinnosti jednotlivých strán sú založené Zmluvou o výkone správy č. 186/2007 zo dňa 12.11.2007 v znení Dodatku č. 1/2011 k Zmluve o výkone správy č. 186/2007, ktorá bola uzatvorená v súlade s ustanovením § 8a a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Výška jednotlivých mesačných platieb žalovaného bola stanovená predpisom mesačnej platby žalobcu vo výške 168,00 eur mesačne. Keďže žalovaný si neplnil svoj záväzok, hradil žalobcovi určené platby, žalobca ho Upomienkou zo dňa 22.04.2015, 29.07.2015 a 27.10.2015 vyzval na úhradu dlžného záväzku. Odporca na uvedenú upomienku nijakým spôsobom nereagoval a ani svoj záväzok neuhradil. Vzhľadom na to, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť cenu za poskytované služby riadne a včas, v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení sa dostali do omeškania a teda žalobcovi vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Žalobca si preto v tomto konaní uplatňuje úroky z omeškania a zmluvnú pokutu z jednotlivých neuhradených platieb, ktorých istinu si žalobca uplatňuje v tomto konaní. Úroky z omeškania si uplatňuje v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenia Čl. IV. bod č. 8 Zmluvy o výkone správy č. 186/2007 zo dňa 12.11.2007 v znení Dodatku č. 1/2011 k Zmluve o výkone správy č. 186/2007: „Vlastník bytu, ktorý je v omeškaní s úhradou nákladu na správu,

odpočet a rozpočítanie nákladov, preddavkov na plnenia poskytované s bývaním a platieb do fondov vo Výške určenej výmerom platieb, je povinný správcovi uhradiť úrok z omeškania vo Výške EUROBRIBOR + 7 percentuálnych bodov za rok a zmluvnú pokutu 8% ročne, rozpočítané na každý začatý mesiac omeškania. Zmluvné pokuty a úroky z omeškania vzniknuté použitím prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv domu sú výnosom fondu opráv domu.

2. Dňa 29.02.2016 Okresný súd Piešťany vydal platobný rozkaz č. k. 4Cb/180/2015-23, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorom uviedol, že uplatnený nárok považuje v zmysle podaného návrhu zo dňa 7.12.2015, na základe ktorého došlo k vydaniu napadnutého platobného rozkazu, za sčasti nedôvodný. Žalovaný touto cestou rozporuje najmä výšku uplatneného nároku žalobcu, nakoľko podľa účtovných záznamov žalovaného výška jeho dlhu voči žalobcovi nezodpovedá výške uplatneného nároku. Súčasne žalovaný namietá, že vydaný platobný rozkaz je v rozpore s obsahom podanej žaloby, keď konajúci súd napadnutým platobným rozkazom zaviazal žalovaného na úhradu príslušenstva vo výške a v rozsahu, ktorý nenavrhol ani samotný žalobca. Z tohto dôvodu žalovaný tvrdí, že napadnutý platobný rozkaz vykazuje znaky arbitrárnosti, keďže ním bolo rozhodnuté o nároku - príslušenstve istiny v rozpore s obsahom podanej žaloby. Navyiac, žalovaný namietá, že žalobca si podanou žalobou uplatňuje dvojité sankciu „za to isté“, čo je podľa názoru žalovaného neprípustné. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto žalovaný prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu navrhuje, aby konajúci súd napadnutý platobný rozkaz na základe tohto odporu v celom rozsahu zrušil. V súlade s § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. žalovaný zároveň podal návrh na prerušenie vyššie označeného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/180/2015, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4C/20/2013. V uvedenom súdnom konaní sa žalobcovia T. a spol. domáhajú voči žalovanému určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalovaný nadobudol svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, v súvislosti s vlastníctvom ktorej sa žalobca podanou žalobou voči žalovanému domáha zaplataenia dlžnej sumy titulom údajného nedoplatku na zálohových platbách za plnenia poskytované s užívaním príslušného bytu. V označenom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4C/20/2013 sa teda rieši zásadná otázka dôležitá i pre ďalšie vedenie súdneho konania na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/180/2015, a to otázka osoby vlastníka dotknutej nehnuteľnosti. Ak by totiž boli osoby vystupujúce ako žalobcovia teoreticky v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4C/20/2013 úspešní, znamenalo by to, že žalovaný sa nikdy nestal vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti, a preto by mu ani nikdy nevznikla akákoľvek zákonná, či zmluvná povinnosť na úhradu zálohových platieb za plnenia poskytované s užívaním dotknutej nehnuteľnosti. Na základe uvedeného by preto bola žaloba žalobcu v prejednávanej právnej veci voči žalovanému celkom nedôvodná a žalovaný by ani nebol pasívne vecne legitimovaným účastníkom konania. Z tohto dôvodu žalovaný tvrdí, že pre ďalšie vedenie súdneho konania na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/180/2015 je potrebné ustáliť otázku vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti čo do otázky osoby vlastníka, ktorá skutočnosť (otázka) sa rieši práve vo vyššie označenom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske.

4. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Žalobca podal žalobu tak, ako je vyššie popísané a odôvodnené. Žalovaný tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom účinne nesporeval a na preukázanie svojich tvrdení nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy.

6. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať žaloba a rovnako musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán)

stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

7. S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod číslom konania I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24. 10. 2013 súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim (porovnaj Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. Vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 740). Kontradiktórnosť je prenos dôkazného bremena zo súdu na strany, resp. rokovací spôsob súdneho procesu. Právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania. Nebráni súdu, aby od tohto pravidla v záujme procesnej ekonomie upustil, ak je zrejmé, že nezoznámenie strany napr. so stanoviskom iných strán nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania pred nimi.

8. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

9. Súd dáva do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

10. Žalobca písomným podaním zo dňa 15.04.2018, súdu doručené dňa 16.04.2018, oznámil súdu, že žalobca Stavebné bytové družstvo Topoľčany už nie je vlastníkom pohľadávky a správcom bytu, ktorého je žalovaný vlastníkom, nachádzajúceho sa na adrese P.. Správcom bytového domu na adrese P.e spoločnosť Poľnohospodárske bytové družstvo Topoľčany, so sídlom: Mojmirova 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 00 596 779, zapísané v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Nitra, oddiel Dr, vložka 121/N, ktorý je aj vlastníkom pohľadávky.

11. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

12. Podľa § 90 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) účinného do 30. 6. 2016 účastníkmi konania boli osoby, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať. Za takéto osoby Občiansky súdny poriadok označoval a) navrhovateľa (žalobcu) a odporcu (žalovaného), b) toho, koho zákon označuje za účastníka konania, c) toho, o koho právach a povinnostiach sa má konať.

13. Podľa § 92 ods. 2 OSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovel návrhu, ak sa preukázalo, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasil ten, kto mal vstúpiť namiesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto sa nevyžadoval. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

14. S účinnosťou od 1. 7. 2016, podľa § 60 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) stranami sú žalobca a žalovaný.

15. Podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP, (1) Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. (2) Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

16. V prejednávanej veci súd musí konštatovať, že sám žalobca oznámil súdu, že pohľadávku, ktorá je prejednávaná v tomto konaní, už nevlastní. Došlo k prevodu práv, avšak žalobca nepreukázal tento prevod, a zároveň ani nenavrhol zmenu v osobe žalobcu v zmysle § 80 CSP. Súd uvádza, že výlučne žalobca je subjektom disponujúcim procesnou aktivitou pri zmene strán sporu podľa novej právnej úpravy CSP, pričom žalobca je oprávnený navrhnúť zmenu sporových strán v každom možnom prípade, teda bez ohľadu na to, či došlo k zmene (domnelej) aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 1 ustanovenia § 80 CSP, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Koncepcia zákonodarcu je teda taká, že nedochádza k automatickému procesnému nástupníctvu, ale toto je nárokovateľné (dikcia „súd vyhovie návrhu“ sa rovná „musí vyhovieť návrhu“) za predpokladu, že kumulatívne nastanú skutočnosti, a to, že zmenu strán sporu navrhne oprávnený subjekt (žalobca), súhlasí s tým ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu (ak sa má nástupníctvo týkať strany žalovaného, táto podmienka odpadá) a preukáže sa, že došlo k právnej skutočnosti podľa odseku 1 citovaného ustanovenia. V tejto súvislosti je žalobca, ktorý navrhuje zmenu strán sporu, povinný predložiť konkrétne (najmä listinné) dôkazy o existencii skutočnosti spôsobujúcej prevod alebo prechod práv alebo povinností tvoriacich predmet konania. Súd je oprávnený skúmať, či povedzme, zmluva o postúpení pohľadávky či prevzatie dlhu je platné, a teda či skutočne spôsobujú zamýšľané právne účinky. Samozrejme, takéto rozhodovanie v žiadnom smere neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

17. V čase rozhodnutia súdu teda žalobca nevlastní pohľadávku, o ktorej súd má rozhodnúť, teda nie je už aktívne vecne legitímovaným subjektom. Následky prevodu pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých troch účastníkov. Dotýkajú sa oprávnení a povinností žalobcu, osoby, ktorej bola pohľadávka prevedená, a aj dlžníka. Žalobca stráca prevedenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

18. S ohľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia, keď žalobu zamietol, nakoľko žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom konaní.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Žalovaný bol v konaní úspešný súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný

počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.